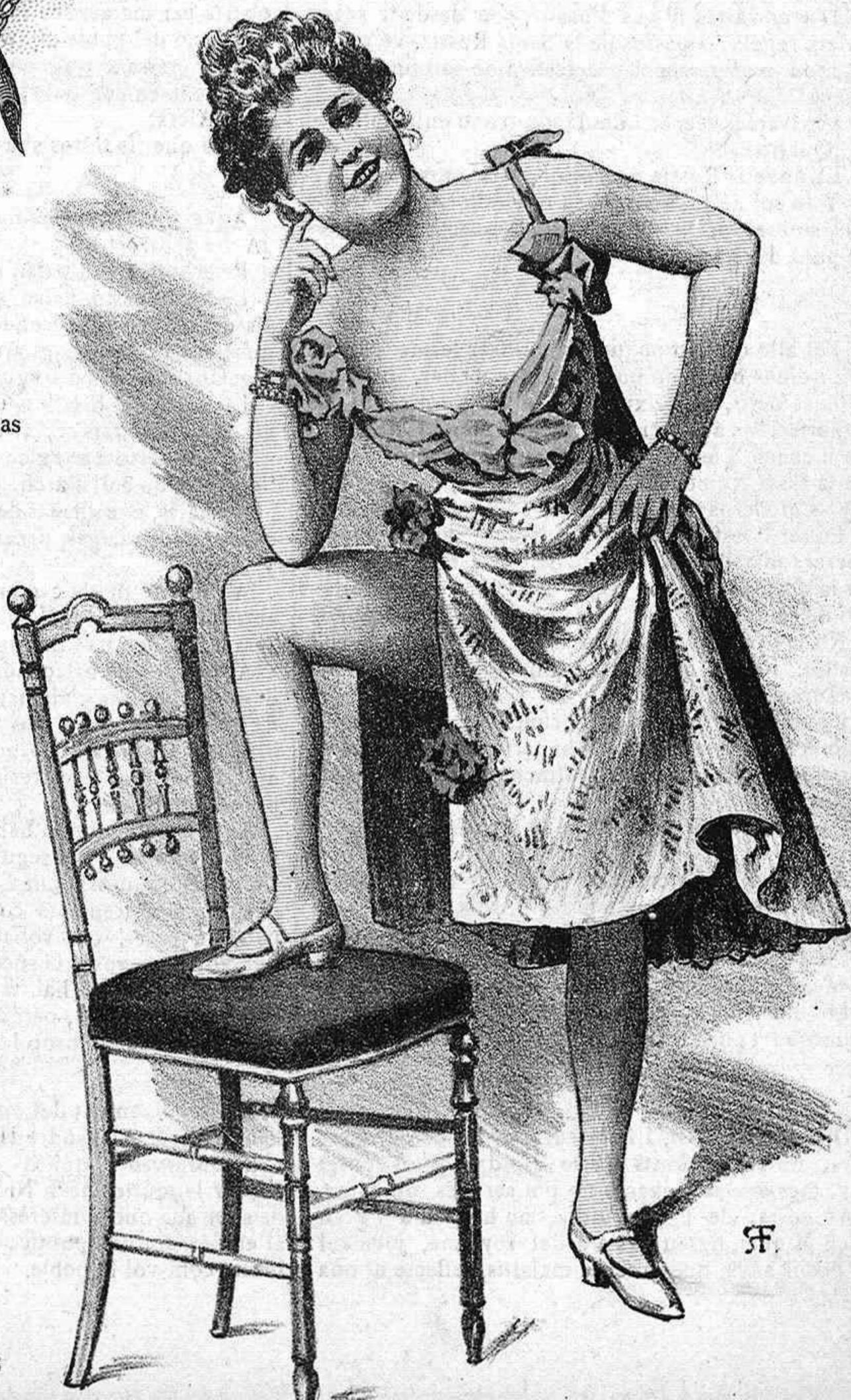

L' ensenyar cosas privadas
 no está bé sense motiu,
 puig engresca las miradas
 y fá revíure 'l caliu...
 sobre tot sent á l' estiu.

RF

De dijous á dijous

QUAN l' imperi Rus cau á tomballóns timbas avall; quan la desfeta més ferma destrueix exercits y esquadras deixant pelat lo mes poderós reyalme d' Europa; quan 'ls czars tremolan y ploran la *debacle* dels imperis dels Peres y Caterinas... per e zars que 'ls fanátichs anomenarian providencials, arriba á n' aquest mon, lo primer fill mascle de l' Emperador de totas las Russias, anomenantlo Aleix enrecordantse, ben segur, d' il-lustres seus predecessors.

Tari arriba lo darrer Romanoff al mon.

¿Vindrà per regnar?

Darrer vástag d' una dinastia, que desde 'l según Aleix regeix 'ls passos de la Santa Russia, vé potser al mon, per' presenciar la desfeta de son imperi inmens.

¿Arriuará á veurer 'l desd' son trono enlayrat?

¿Qui ho sab!

La novella Russia no pot quedars' enrera.

Y lo sol de la llibertat; la reivindicació del poble rús, sotmés pe 'ls sigles dels sigles á la tiranía es al punt d' esclatar.

*
**

Tot alló que no pogueren alcansar ferms patriotas, quinas bocas no pogueren fer callar, ni llurs plomas ócir, las deixuplinas de las presons, ni las deportacions á Siberia tan magistralment descritas pe 'l comte Lleó Tolstoi, ho atraparán els canóns de la rassa Nippona, que no pas en vá, ha trasplantat 'ls moderns avensos al vell continent Asiatic.

Potser l' esfondrament del imperi rus, vindrá al darrera mateix de la desfeta de son darrer baluart... de la destrossa de son barco darrer... de l'aniquilació de son exercit finit als camps de la Mandchuria.

No 's necessita pas lo dó d' obiquitat per assegurar'ho; tot es qüestió de temps y palla, qu' aixís maduran las nespras.

La vinguda 'l mon de 'l principet Aleix, es lo primer goig que registra l' historia dels actuals emperadors de Russia, tan crudelment probats en aquets temps darrers.

Pe 'l poble no més es, una càrrega nova á suportar.

Al obrirs' els balcones del Palau d' en Peterhoff per' fer avinent' al poble la nova, sols 'ls cors s' en regocijan pensant ab els milers de sers humans que desde las desertas estepas de la Siberia, esperan la clemencia imperial per' tornar á sas llars.

Lo qui pateix, espera 'l consol, sens mirar las mans que 'l portan. Fà molt ben fet.

*
**

Diumenge passat, á la catedral d' Issacco, 'l pope devía untar dels sants olis lo cap d' aquest pobret noy, més que sa naixensa no pot ser mes opulenta.

Al costat de l' ara santa, no hi faltará 'l gran Duch Miquel, hereu fins ara del reyalme, jovincel de poch anys, que groch y malaltís, reflecte d' una

rassa forsa degenerada, s' arrossega per la costa d' or, pidolant á son aliada, la potentia França l' oxigen que sos débils pulmons no poden deglutir.

¿Com paran las nissagas més valentas!

*
**

Desesperats de tenir successió mascle, 'l Czar y la Czarina 's feyan tancars' devegadas, als foscós soterranis de la Catedral de Moscou, per' demanar al cel la gracia d' un fill mascle que perpetués la dinastia... pero res.

L' any passat, la parella imperial, determiná un viatge á l' hermita de Sarow, ahont tenen guardadas las cendras de Sant Serano, un dels més venerats á Russia per las donas que no volen ser xorcas.

Van anar, com si diguessim, á ficar 'l cap á l' olla de Nuria.

Després del bany y de pendrer l' aygua de la font oberta per má del seu Moisés per afavorir la multiplicació del poble Slaw y produhir una ferma y valenta rassa... vingué l' embrás de l' emperatriu y ara 'l naixement del primcepe, futur emperador-papa Aleix.

¿Ara que 'ls testos s' assemblin á las ollas!

*
**

Aquest Aleix, no ha nascut pas sota una escala. ¿A irá á parar' hi?

Peterhoff, es un palau de maravellas encantadas.

Lo blanquíssim palau, sobres-surt d' un park encisador, d' arbredas frondosas, fonts regaladas, esmerilats caminals, guarnits d' estatuas, grutas y regalant cascadas d' ayguas cristallinas.

Las salas qu' habita la Czarina, tenen amples finestralas, orientats cap al Septentrió.

Al seu dessota s' exten un estany, ahont hi nedan 'ls cignes de coll llarch.

Las salas, encatitadas de persas tapissos; 'ls balcones orfes de cortinatges, perque l' emperatriu vol llums y ayres.

Al costat de la cambra, hi ha un altaret preciós ab l' imatge de Sant Nicolau, de plata macissa, encesa á son peu una llantia rublerta de brillants.

Al fons, entre balconadas, la biblioteca composta d' obras inglesas y alemanyas y las parets guarnidas de quadros d' assumptos mistichs.

Lo llit de fusta d' ébano es molt baix, tot d' incrustacions d' or y pedreria guarnit ab cortinatjes de puntas de Bruselas.

Al costat d' aquesta habitació, desd' ara histórica, hi ha 'l *tocador* y tot seguit las cambras de las quatre grans duquesas Olga, Fatjana, Maria y Anastasia, quins naixements constituhiren una desilusió per sos pares, que volían un xicot y pe 'l govern que volía assegurar la successió mascle.

Aquestas penas han caygut del escambell y s' hauran d' enretirar, perque 'l menut Czarewith es qui s' há d' estar aprop la mare.

*
**

Ab lo naixement del novell primcepe, l' Emperatriu viuda d' Alexandre III perdrá son influix mistich-conservador qu' ha representat fins ara a la cort; y la muller de 'n Nicolau, complert son deute de sobirana que s' interessa pe 'l pervenir, inspirará al emperador una política d' ampla y generosa llibertat com vol lo poble.

A las presons de Russia, s' ha privat l' us de dei-xuplinas y cástichs corporals qu' encara existían, per l' embrutiment dels governs.

Ab aquest acte l' ex-príncepa Alicia, avuy en día Alexandra Teodorowna emperatriu de Russia, ha dat á coneixer son bon cor y son talent, per apaibagar 'ls esclats del poble.

Si influència, dins els negocis d' estat pot ésser beneficiosa per la dinastia y pe 'l poble, si logra ajermanals... que no li arrendém la tasca.

Potser ja será massa tart.

CALIXTE PÍ Y XARAU.

L' ETERN CONTRAST

Cubert d' un vel blavós el firmament,
callada la Natura que respira
glassat alé, creuhar l' espay s' ovira
algún aucell que busca aculliment.

De neu desorientats borralls cayent,
arrencan al meu pit una guspira
d' amor y de pietat per qui delira
l' escalf d' una llar propia, permanent.

¡Quánts sers corrent pel mon, á la ventura,
renegan de la sort traydora, impura,
sufrint las inclemencias del hivern!

¡Quánts lladres enriquits, llansant sas sobras,
negantse á apaibagar la fam dels pobres
tiran llenya al gran foch del mon infern!!

J. COSTA POMÉS

LA VUYTADA

(CRÓNICAS ESTIUENCAS)

VIII

Tips y cuyts jo y demés colla
de *colonials* (que formém
la població *veraniega*
d' aquesta vila) de fer
excursions semi científicas
per' mór al art y rés més,
hém resolt fer la *vagancia*
fins d' aquet més als darrers
que 'n farém una de grossa
(d' excursió ó *tournée*, s' entén)
que será l' apoteóssis
de las moltas que havém fet.

Com han sigut bona mostra
la de al *Pich Jepich*, y á més,
l' excursió á las *Covas Bòfias*
qu' hém realisat recentment

Are 'ns toca fé *esqueixadas*
al peu de la font ó al réch,
dessóta d' alguna alzina
ó al peu d' un pi, ó garrofer
matá algun conill de gábia
(perque 'ls de bosch ván esquerps),
y amaní alguna llagosta
de las de camp; menjar peix
de riera, del que 's pesca

ab am ó xarxa ó cistell;
buscar cargols y fer *pinyas*
y *castanyas* y *bolets*;
aná á cassar . la perluda;

Aná á missa, jugá á geps,
aná á jeure sota 'ls márgens
y tot sovint fé 'l *p gés*,
esperant, sentats, qu' arrivin
las festas de la Mercé
que serán (sembla) unas festas
que no 's festejarán gens.

Interinament, ls *concos*
fém á ca 'l espardenyar
la *manilla* cada tarde
dels dias que son feyners;
als vespres, la *barrotada*
fins á quarts y mitj de deu
á casa l' apotecari,
y cada diumenge fém
lo *tresillo* allá al *Cassino*
dels senyors ab 'l corrén
(vull dí 'l que passa las cartas)
ab 'l metje y 'l *regent*
qu' es l' amo de la parroquia
perque 'l rector... s' ha de fer.

A entrada de foch, á l' era
tots 'ls de casa sopém;
á las deu, vinga 'l rosari
al portal en alta veu,
y acabat .. cap á fer nona,
perque tothom fá 'l mateix.

A quarts de sis, pens á terra;
matém 'l *cuch* á las set:
á las vuyt preném la *pega*
y allá á las nou esmorzém;
á las déu, tassa de caldo;
allá á las onze un tragué;
fém lo *vermouth* á las dotze,
y á l' una tocada. 'l *tech*

Una vida tan monótona,
tant *arrastrada*, creguéu
que no pot pas resistirse;
y per 'xó desitjo á fé,
tornarme'n á *Braselona*
pera viure mes decent
atipantme de monjetas
de la tenda, com un rey,
y no haver de fer *vuytadas*
á la eixida ó al carrer.

PEPET DEL CARRIL

Barrinaments

La dona vé á ser com un pou
trasbalsat; per més que t' en fassi
no s' en pot treurer l' aygua clara.

Sol ser un concernent de la mal-
dat, la máscara de la virtut; per
aixó convé no fiarse molt d' aque-
llas que acostuman aparentar ser
extremadament bonas.

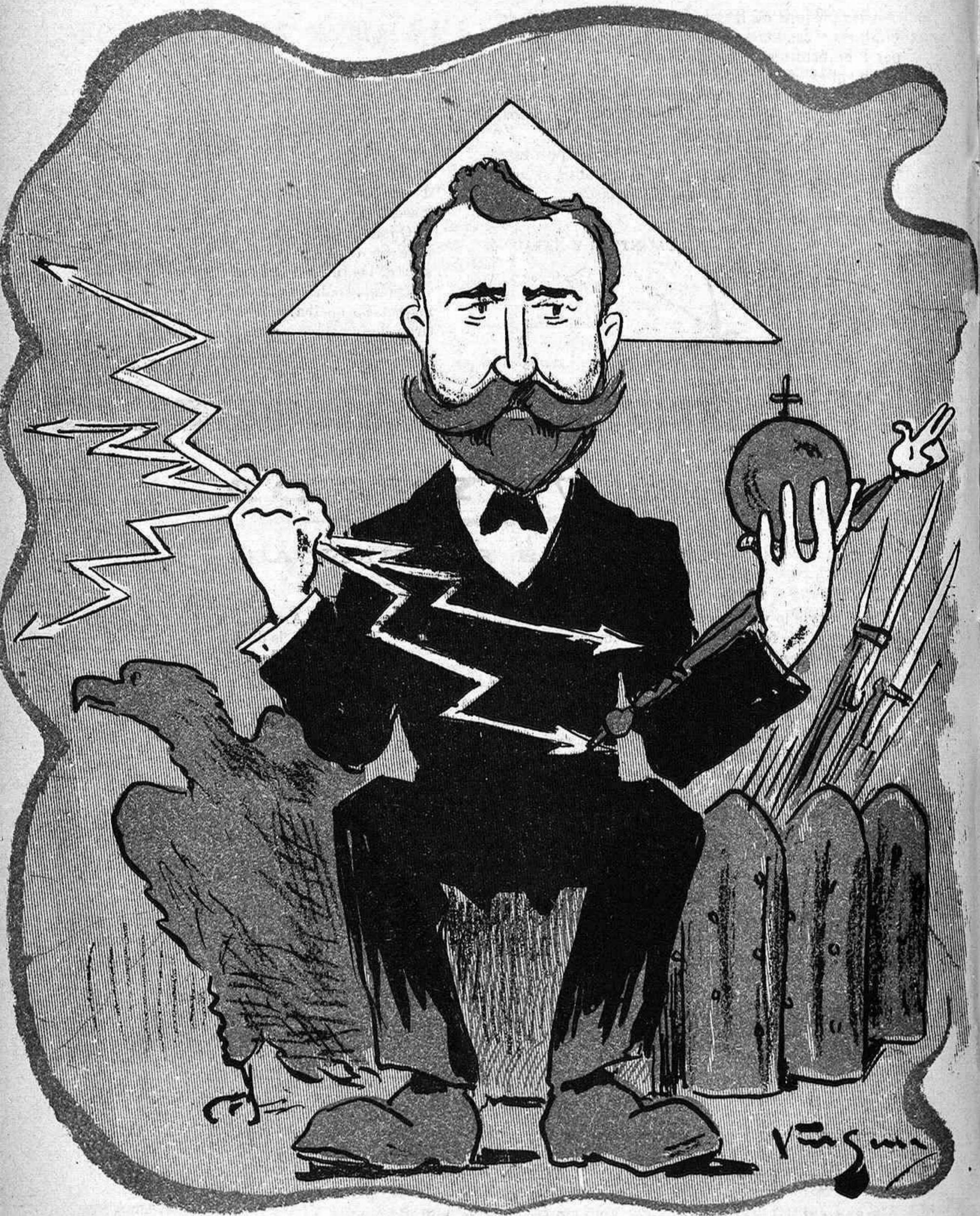
RAMPILLS

Humorada

Un jorn Mentida y Amor
en un camí 's ván trobar
y van quedar tant amichs
que may més s' han separat.

ISIDRO VENDRELL

Lo Júpiter "funante"

—Afirmo per mil rahóns
encar qu' algú 'm contradiga,
qu' així maném las nacions
los que tenim molta *miga*.

LA TOMASA

Diàlech

—¿Ahont ha anat á pendre las ayguas, don Pepe?
—Per ara, á Canaletas. Ab aquesta calor, lo caminar massa, cansa.

VOT

SEMPRE he tingut afició á lo que son lletres, pro no he tingut may temps de llegir. Aixís, donchs dels periódichs abont escribian firmes conegudas (encare que per mi no ho fossin mes que de nom). ne retallava 'ls articles que á mon entender havían d' ésser agradables.

Ne tenia un feix que espantava. De tots coneixia el comensament pro no havia arribat fins al capde-vall.

Aquella afició ha fet que també hagi tingut alguna vegada pretensions d' escriure *algo*, ¡N' he comensat de cosas; demanant... articles, versos, comedias... de tot. Pro tot no son més que quatre punts d' embasta. Els pobres ploran d' anyorament; tenen ganas de sortir á veure la llum del mon desde a gúñ periódich, pro no poden, que no están acabats, ni, si ho estessin son prou *guapos*. A pesar de ser tan ben tractats com més no poden (¡ls tinch barrejats ab els retalls de periódichs que guardo, qu' aixó no deixa de ser un honor bastant gros) s' em queixan, y si no s' queixan de vritat jo m' ho penso; el cor me diu que s' esclaman y es per' xó que alguna vegada regirant pel calaix, al veure al gúñ esbós que m' ha semblat mereixedor de ser tirat endevant m' he sentit eternit y he posat má. ¡Pobrel l' escrit que jo prenía per continuarlo tenia un final trágich; no sabent com acabar-lo l' acabava fentlo á micas y donantli per lloch de repós la *pelera*.

*
**

Un día en que també 'm sentía un xich poeta vaig comensar á regirar pe 'l calaix dels retalls y 'm vaig fer á mans de tots, puig volía llegirlos encare que fos escatimant el temps á l' hora de menjar. Per tot arreu s' em hauria vist ab un retallet de diari als dits; pel tranvi, pel carrer caminant, al teatro en els intermedis;... sempre anava ab els ulls sobre 'l paper que no sé com no 'm vaig rompre el cap més de quatre vegadas.

Are m' ha tornat á donar per' aquí y hi tingut la pretensió d' escriure versos y la sort de véurels publicats en algú periódich deixantme plé de goig el mirarmels. La boca s' em feya aygua sempre que veyá alguna cosa meva á n' el diari.

De retalls y tonterías mevas, tot barrejat; no ho preguntó si 'u tinch! Ahir vaig agafarne uns quants dels primers y llegia afanyós aquellas narracions y poesías tan plenas de poesia. Bixava una escala del carrer de Claris entregat á la lectura d' una tota interessant y que no era del cas deixar ni un sol moment quan, fallantme un peu, deixo las mans lliures per ag' farne á la barana, no la trovo y... ¡Sant Antonil m' en vaig de trompis escalas avall quedant ab una espatlla esgabellada, quin adob no se 'ls días que 'm tindrà ensopit á casa. Per sort me queda l' altre, lo corresponent á n' aquest aymat bras, quina ma explica l' historia, y no m' aburriré sense fer res.

Tothom va correr á durme á la casa de Socorro; estava sense coneixement, y 'm veyan tan grave, que 'ls mejes j' havian regirat totas las mevas butxacas buscant documents ab que poderme coneixer

pel cas de que quedés allí. Afortunadament no va ser més que lo de l' espatlla, contratemps que s' arreglará, segóns diuhen y jo desitjo y espero.

Al enviarme 'l me je cap á casa embalat dins d' un cotxe desde cal Socorro, vaig butxaquejar d' alló més, buscant els retallets que duya á sobre, notant ab gran pena que tots m' havían desaparecut. Mitj mort pe 'l dolor, al arribar á casa vaig donar ordre al servey que anés á recullirlos... y aquí 'ls tinch tots rebregats.

Si la sort y 'l Director fan que s' em publiqui aquesta, de narració, (encare que sense mica de poesia, plena de vritat y d' amargura) prometo pegar foch, aixís que la vegi en aquesta simpática TOMASA, á tots els escrapulóns que guardo en aquell calaix de mas desditxas. Amén!

¡Are, .. que potser 'n comensi d' otras...!

PERICAY

ÍNTIMA

T' aymava jo ab deliri
y el meu constant martiri
era ignorar si el teu amor tenia;
com no te 'm declarava
el temps crudel passava
y el dupte etern, de fel mon cor omplia.
Per mi eran tas miradas
sagetas afiladas
que bronzentas entravan en mon cor.
Eran tas rialletas
altres tantas sagetas
qu' avivavan el foch del meu amor.
Y tant, tant te volia
qu' enfront teu, enmudia
sens poguerte dir may que tant t' aymés.
Ja veus si t' estimava
qu' aymante tant, callava
tement que ton amor aixís minvés.
Avuy t' he vist casada
y he sentit, ma estimada
obrirsem fonda llaga al mitx del cor.
¡Ja no pots esser meva!
y es per culpa teva
puig qu' al callar, va perdret mon amor.

V. CALDÉS ARÚS

Bibliografia

Havém rebut una colecció de poesías del reputat poeta Sr Bassegoda, qu' ab lo titol de *Quatre versos* ha sigut editada á Perpinyá.

Conegut com es l' autor d' aquet volum y havent saborejat los nostres llegidors algunas de las poesías de *Quatre versos*, per haverlas publicat en lo nostre folletí, nos limitém á donar las més expressivas gracias al editor per son envió.

¡Cinch minuts al Cel!

Descripció *humorística* que seguiré escrivint cada setmana
mentres *els* que *allí* *gobornan* m' ho permetin

Primera visita (1)

Hi vareig pujá á las nou,
y 'n vareig sortir content
á las nou y cinch, sabon'
de que ab *cinch minuts* n' hi há prou.

Pero alló es un cel, lectors:
alló es un cel; no 'un desert:
es *Cel*; mes no un *Cel-obert*
com *pintan* alguns pintors.

Ab cinch minuts vareig veure
Sant Pere, Deu y sa Mare:
y tots fán molt bona cara
y están grassets: podéu creure
que á n' allí, tot, tot es llúm
y goig, y *vianda fresca*:
y sobre tot, fills la *gresca*,
que en lloch de llum, dóna *fum*.

Cisnes blancs; llurs angelets:
ninfas nítidas; hermosas:
y alfombrant de blancas rosas
las *salas* y els *salonets*.

¡Tot está com *aquell temps*!
hi hán juhéus y *mahometanos*,
Japonesos y *gitanos*
que ho *vénen* tot... hasta 'ls *féms*.

Sant Joanet no s' ha fet vell:
al contrari; molt seré
encare vá ab *aquell bé*
y vestint *aquella pell*.

Deu mirant ma intensa pena
exclamá:—¡Ja sé 'l que vols!
disfrutá cinch minuts sols
del rostre de la Malena.

¡Y efectivament! . Sortí
vestida... casi . de ré!...
moníssima com *bebè*,
guapa. . cóm un serafi!

Ella 'm pegá una mirada
cóm si ja 'm digués:—T' espero!
y jo li vaig dir;—Salero!
tot lo de vosté m' agrada.

Comprench devant tals *trofeus*
d' hermosura y esplendor,
de que á Deu Nostre Senyor
li rentéssiu vos los peus.

A Barcelona hi hán móssas
que darían molt diné
per tenir vóstre *cliché*
y aqueixas trenas tant róssas.

Tot en vós es maravella:
res teniu que bé no estiga:
y si voléu ser má *amiga*
seréu mon *faro*; ma estrella.

Vaja, prou;—digué Sant Pere,
acabant ja la paciéncia:
t' hem dat 5 minuts d' audiéncia
per la porta del darrera.

Surt: despedeixte de Deu,
ja que 's l' *amo* al cap y al fi:
y el dijous, si vols vení,
puig hi há *rebaixa de preu*,
tórna, que si bé 't dón pena
lo deixarla en eix instant
fins dijous vinent, *pensant*
estará en tú la *Malena*.

Y eixa nit... quan lo Sol d' or
jaurá seta 'l blau del cel,
Ella .. caixonda... ab anhel
somniará ab ton dols amor.

-Vésten, donchs y ab peus aixuts
corrent, boig, tropesso ab Deu,
y exclamo:—Dispenseréu:—
m' en vaig:—ja fá 5 minuts.

Y Ell, noble gallart y fiell,
me digué:—Cada setmana,
pots vení, si 't dón la gana
á passá un rato aquí al cel.

Ab aixó, si no us dón pena
mos escrits, aymats lectors,
jo vos contaré 'ls amors
que tindré ab dita Malena.

Y si algú aquí toca l' asa
(impacient) que hi posi fré:
quant jo á n' el cel trovaré
ho posaré á LA TOMASA

Y aixís en parla amorosa
aniréu saborejant
quant al Cel vagi trovant
vóstre company

SANTIGOSA

(1) El dijous próxim, si soch viu,
anirá la segona.

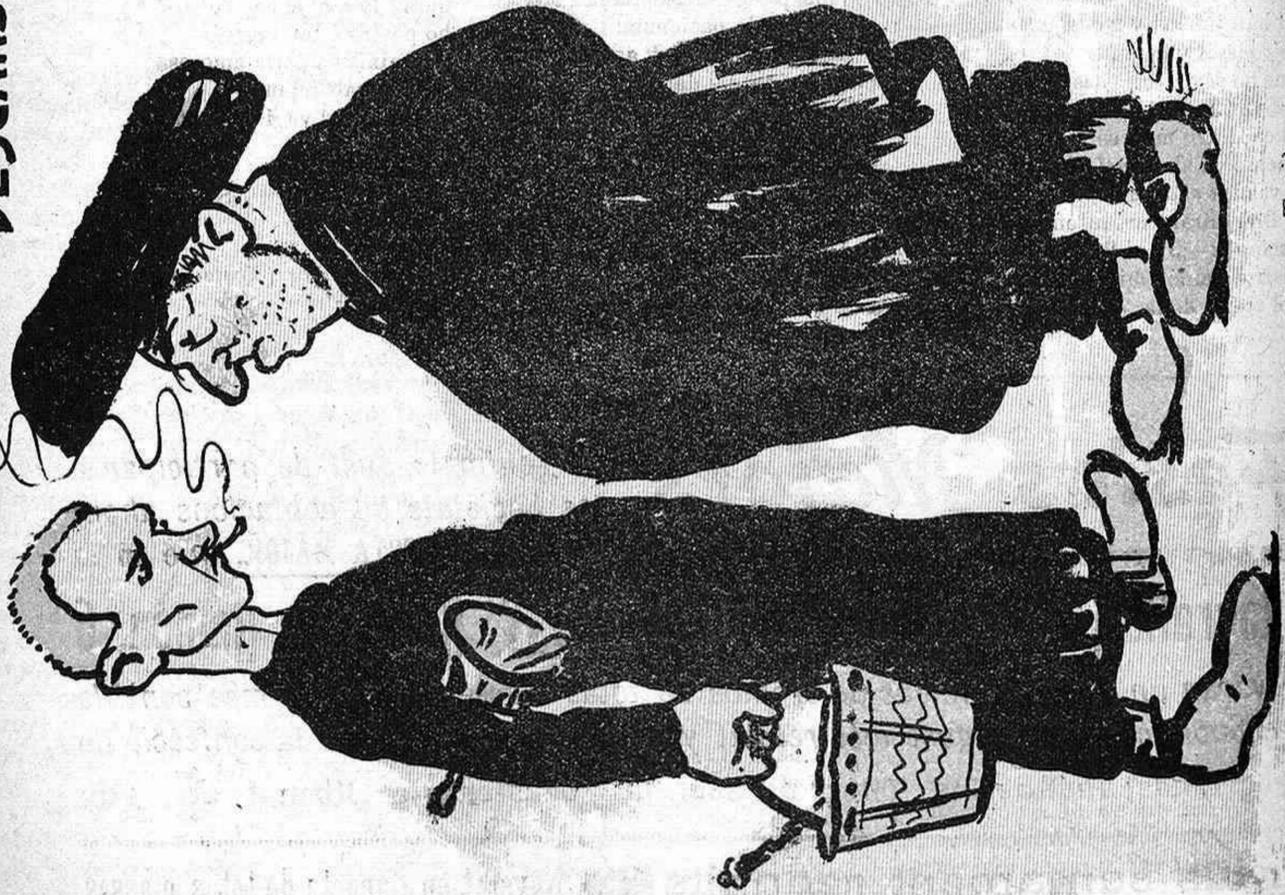
Festas Majors

Tenim lo gust de participar á
las Societats de poblacions ahont
se celebri FESTA MAJOR, que en la

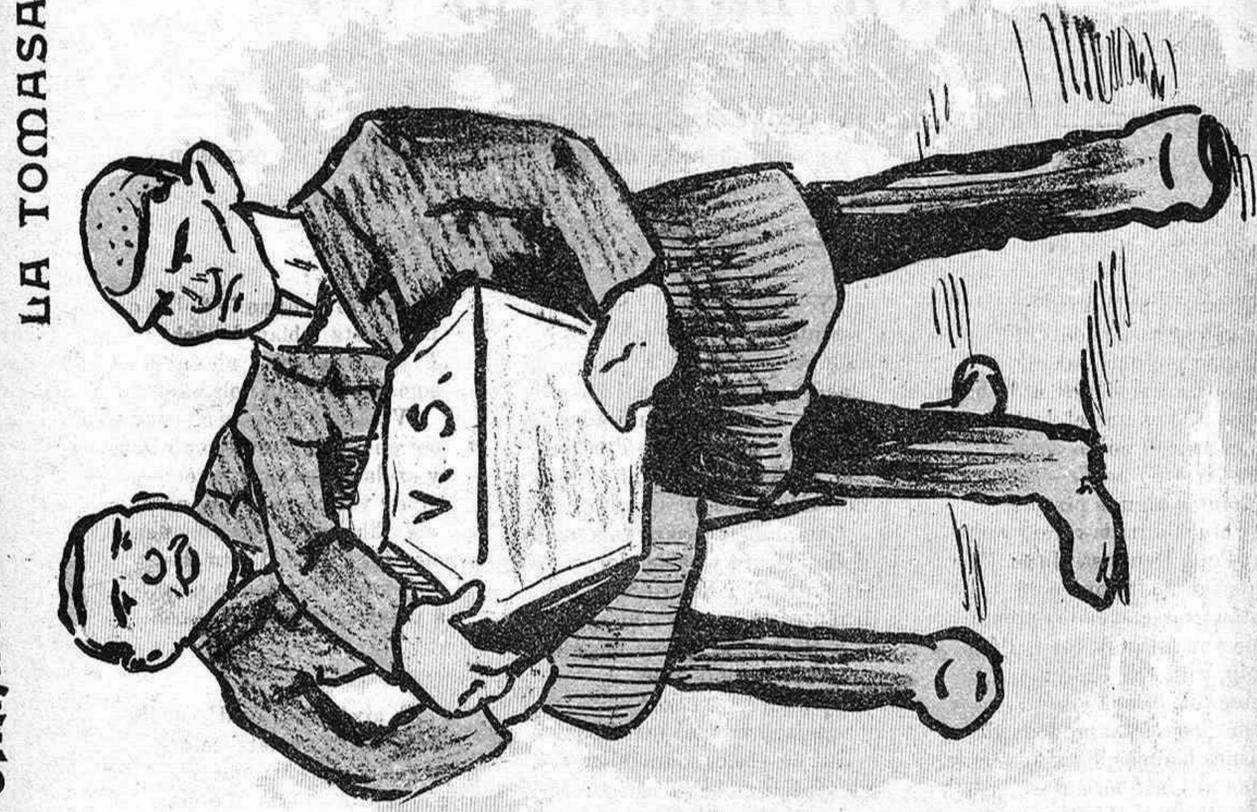
Litografía Barcelonesa RAMÓN ESTANY Carrer S. Ramón, 6

trovarán un assortit inmens de cromos de totes classes, desde 'ls mes senzills
y económichs als de gust més refinat y artístich, propis pera la confecció de
Programas, Invitacions, Títols de Soci, de Foraster y d' Abonat, etc., etc.

Preus sumament reduhits ❖ Novetat en Carnets de totes classes

—¡Que no hem de fer festa 'is diumenges, Mossen Toni!
—¡Nosaltres ray qu' en fem tota la setmana!

—¿Sabs lo qué penso, Miquel?
Qu' ara no 's morirà ningú 'is diumenges, per no donarnos feyna.

—Sabs lo qué passarà que 'is homes anirán menos cansats y 'ns farán cansar més á nosaltres?

—¡Pillastre! ¿No te has enterado de que no se puede trabajar en domingo.

Cantant... las vritats

(A una «hermosura»
del meu poble)

Tenen 'ls teus ulls
l' esquerpa mirada
dels màgichs estels
que en mitj l' espay dansan.

Trenats cabells tens ..
¡d' or pur una mata!
fins.. semblan anguillas...
relliscan si s' 'gafan. .

Junt ab ells s' admira
un front que ressalta,
¡que podria ésser
mirall d' una santa!

Nas. . boca y galtonas,
igual que tot lo altre:
¡per mandat de Deu
fou obra d' un àngel!

Mes ¡ay! moralment
si he de retratarte;
diré fent justícia
qu' ets una fardassa,
qu' al cap. crias polls,
y á n' els ulls . lleganyas,
(¡que, seny, no 'n tens pas
tan sols.. ni una ratxa!)
¡que 'l teu nas... en flor
es una cloaca.

qu' escup... ingredients
y olor.. putrefacta!

De modo que, ninfa,
ab totas tas gracias;
lo que 's á n' á mi
estant bo . no 'm xarpas.

ANTOLÍ B. RIBOT

Temps perdut

Cansada ja d' exhibirte
pels passeigs y reunións,
sense trovar ni un tenorio
que 't vingués á fer l' amor,
has adoptat lo sistema
d' exhibirte al teu balcó.

Hi passas horas y horas
fent com qui cuyda las flors,
ab la cara de pallaso
plena de polvos d' arrós,
per taparte las arrugas
que ván marcantse en ton front

Be 'n fás de coqueterías
pera cridar l' atenció,
desde las tres de la tarde
fins que la jornada 's pon,
mirant sovint á la plassa
per si passa algún gomós,
ab la cara riallera
y l' angoixa dins ton cor.

Es temps perdut, Madroneta,
no 't fassis mes ilusións,
ja has cumplert las tres desenans
y passan alts los moixóns.

Tancat á darrera 'ls vidres
deixa tranquilas las flors
y 'l temps que perts aprop d' ellas
dedical á fer favors.

PEPET DE VILAFRANCA

RÁPIDA

Nit d' hivern. Cel fosch y llis.
En el llindar d' una porta
jau lo cos de una infelís
que fa poch ha quedat morta.

Es lo cos d' una muller;
pobra víctima del vici,
que á n' altres daba pler
y ella sufría ab desfici.

Aprop d' ella un ignoscent
fill d' amarga desventura
nascut en aquell moment
demunt de una llosa dura.

¡Pobre infant! los anys primers
ha llensat entre tragerias
y ha rebut lo primer bes
entre sombras y miserias

No ha sigut lo bes prehuat
de sa mare carinyosa,
ha sigut lo bes gelat
d' una sombra misteriosa.

D' una sombra qu' ha vingut
á tancarli sas parpellas
y ab sa mare se l' ha endut
á regións tristas y bellas...

Sombra trista de la mort,
protectora delicada
de tots aquells que la sort,
(capritxosa y desdixada)
los destina al vindre al mon
á l' abim d' aqueixa vida...
precipici vil ahont
tot es miseria y mentida!

EMILI REIMBAU PLANAS

TEATROS

NOVETATS

Els allotjats han prés carta de naturalesa en aquet teatro y diariament fan de las *sevas* ab verdader regositj del públich, ja que á menut celebra las peripecias del *casto* tinent, las despreocupacions del coronel, y las llibertats de la neboda-Pauleta.

La execució cada día surt mes justa y refinada, la que pot compararse á las famosas companyias estrangeras que explotan lo género d' aquesta obra.

TIVOLI

Las representacions donadas de *Los dos pilletes*, foren causa de que lo teatro se vejés bastant concorregut, per lo que la empresa Estrada sembla que no s' ha volgut trencar lo cap en buscar espectacle nou pera dissapte y diumenje próxims ja que torna á anunciar pera dits dias la mateixa obra.

Ab las funcions del diumenje, acaba sos compromisos aquesta Empresa y desseguida se ine rporará del teatro y sus *anzos*, l' intelligent Sr. Alegría pera trasformarlo en elegant Circo Equestre ab una numerosa *troupe* que segons noticias deixarà *estátichs* als *amateurs*.

La inauguració de lo Circo tindrà lloch en lo dissapte dia 3 de Septiembre, per lo tant en nostre número próxim podrém donar mes detalls

TEATRO ARENAS

Sens dupte que pera donar varietat al cartell, se pensá en donar alguna representació de l' ópera *Marina*, que contant ab lo concurs del popular Manolo Utor, dit está qu' havia de reportar un plé, com aixís succehí.

L' éxit que tingué, sigué lo que era d' esperar. Lo Jorge (Utor) en la seva *arista* de sortida lográ los honors de la repetició, entusiasmant als *morenos* aquell *pinjol* sobre-agut que hi dona, fill de sa invenció. En lo resto de l' ópera, ni *fu* ni *fa*. La Srta. Benimelli en la protagonista, bastant regular, aixís com també lo Sr. Candela en lo Pascual. Qui estigué fet un héroe sigué lo Sr. Gil Rey que executá lo Roque ab sens igual maestría.

Pera ahir estava anunciada *Lohengrin* ¡Dios nos coja confesados! y se diu que hi ha desitjos de estrenarse *I Goti*, lletra de nostre amich Sr. Bignotti y música del mestre Sr. Viscasillas, pero duptém se realisi, ja que la calor sembla que va menguant depressa y per lo tant será precís acabar la temporada mes aviat de lo que 's creya l' empresa.

UN CÓMICH RETIRAT.

Lo concurs anunciat per la Societat civil «Espectáculos públicos y Propiedad intelectual,» ab motiu de que hi ha estiuhejant alguns dels senyors qu han de compondre 'l Jurat del certámen pera premiar un' obra teatral, proposats pe 'ls concursants, v de que molts d' aquets no han remés candidaturas, prorroga l' admissió de llibres hasta 'l 15 del proper Septembre, admetentse las partituras fins á 15 d' Octubre vinent.

Després d' aquesta última fetxa 'l Jurat emetrá son fallo immediatament.

Si algún concursant no proposa candidatura pe 'l Jurat, s' entendrá qu' accepta la seg' ent:

D. Ceferi Palencia.—D. Laureá de Ballester.—D. Joan Maluquer Viladot.—D. Franciseo Sánchez Gabañach — D. Miquel Tormo.

Tota vegada que podria mo't ben ser qu' alguns dels nostres llegidors no estessin enterats d' aquet concurs, hem de manifestarlos que 'l mateix va obrirse pera premiar una sarsuela nova en un acte, quin llibret estiga escrit en llengua castellana, en prosa ó en vers, devent la lletra y la música ser originals del autor ó autors qu' op' in al premi que s' otorgará consistent en *vuytcentas* pessetas, la meytat pe 'l llibretista y l' altra meytat pe 'l compositor, y á cada hu d' ells titul de socio de mérit.

Dita Societat ha obert també un altre concurs pera premiar un drama ó una comedia en tres ó més actes y una producció cómica en un acte, quinas obras haurán de ser novas, escritas en llengua castellana, en prosa ó en vers, y originals dels autors qu' optín als premis que s' otorgarán, consistentes en cinchcentas pessetas per la comedia ó drama en tres ó més actes y en 100 pessetas pera la producció en un acte, además del titul de socis de mérit. Lo plasso pera l' entrega ó envió d' obras pera aquet concurs, terminarà 'l dia 30 del vinent Septembre.

Las obras s' han de presentar ó remetre al Administrador de la Societat civil «Espectáculos públicos y Propiedad intelectual» Muntaner, 106, 4.º 1.ª — Barcelona.

¡Má á la ploma, escriptors ayments de Talía, que 'ls premis oferts valen la pena!

En la sessió municipal qu' ha de celebrarse avuy se donará definitivament compte de las dimisisóns presentadas pe 'ls individuos de la Comissió de festetjos de la Mercé, procedintse á la immediata designació dels qu' han de cubrir las vacants.

La majoria dels concejals opinan que la designació es extemporánea, perque encare qu' acceptessin tots los designats, no hi ha temps material pera organissar festetjos d' importancia, donada la proximitat de la diada de la Mercé.

Nosaltres també opiném que no 'ns convenen las festas, no precisament per falta de temps, sino perque las festas organissadas pe 'ls concejals, han sigut sempre, esgarrapadas pera la Pubilla.

Lo reglament sobre 'l descans dominical, ha mogut la mar de protestas

Es natural: es lo únich que 'ns faltava veure: la prohibició del treball, mentres no 's trovi el medi de que 'ls diumenges las bocas no menjin

Quants n' hi ha que vehuen neixe 'l sol dels diumenges sense saber de qué farán mánegas

¡Y á n' aquets anéulos á parlar de la conveniencia del descans dominical!

¡Romansos!

Los perfumistas atrapats pe 'l reglament del descans dominical demanan que també 's mani descansar á las droguerías que venen perfumeria, ó que se 'ls deixi á n' ells dedicarse á la seva industria 'ls diumenges.

¡Lucas Gomez!

Que demanin si volen que 'ls droguers no puguin vendre perfumeria, pero no lo altre, perque sense polvos y essencias passarán perfectament los diumenges los pobres, pero 'ls que hagin de fer lo mateix dia las *perras* pera sustentarse, necessitan que permanesquin obertas las tendas de comestibles

¿No 'ls sembla?

La viuda d' en Vico, l' últim actor de debó qu' hem tingut, sense volgué ofendre á ningú, ó al menos lo darrer actor indiscutible, 's trova en aquesta ciutat en una situació bastant apurada en companyia d' algunas fillas de tan eximi actor.

Aquet artista eminent no pogué deixar una fortuna á la seva familia, per dos motius: per ser un pare massa bó y per haverse vist obligat á sostenir un luxu, imposat per la seva categoria.

Los fills varons d' en Vico s' han anat sostenint com han pogut de de la mort de son pare, per algo son homes, pero sas fillas han tingut de passar totas las vicisituds y miserias á que están subjectas las donas en la nostra terra.

Si volém correspondre als bons ratos que 'ns havia fet passar lo genial actor, just es que socorreguém á n' aquestas donas de sa familia que 's trovan solas y desvalgudas

¿Ho lograrém? Difícil es asegurarho Los senyors d' aquí s' en riuen d' aquestas cosas d' art y tot lo que ab ell se relaciona. Podrá donarse una funció á benefici de la viuda y fillas d' en Vico; pero temém que no hi vagi ningú si no assisteix á la representació S. M. lo Rey.

Per més datos poden dirigirse á la Empresa del Romea.

El Noticiero Universal es un diari que 's pinta sol en lo ram de las noticias edificants, enribetadas de mercantilisme. S' en pot ben dir lo peródic de *les aguiletes*.

L' altre vespre portava l' avis, en forma de gacetilla, avisant als *faels* del barri d' en Galvany qu' s' havia overt una novella capella pública en tal barri en honor de Sant Magí.

La tal capella es subcursal de la Bona-nova.

Ab lo qual queda dit y fet, que las misas que s' hi encomanin, els sufragis que s' hi diguin y las indulgencias que s' hi venguin, serán tan bonas y de qualitat tan superior, com las que s' expenen en l' establiment central

Encara que no 's tracti d' un establiment matriu, s' hi tá música de primera ma, vinguda d' Italia, composta per l' abad Perossi y s' hi fan sermons tan de debó, com en qualsevulga catedral.

Lo reverent párroco de la Bonanova, engrandeix lo negoci; obra subcursal, aixamplant lo centre de la explotació

mistich-mercantil que li han confiat sens perdre de vista sos propis profits.

Per tals motius y per ser lo seu sant, lo mossen ha rebut felicitacions, la mes sencera de 'l *Noticiero* que 'n materias d' aquestas no deixa escapar ni una rata.

No vo'ém ser menos, enterantne als nostres llegidors, que vagin á la nova capella, que no venen res estantís... tot de la primera fornada.

L' any vinent, deurán fer ball de criadas, sortija y carrera de burros per cogriar parroquia, encar que fassin mal' obra á l' altre parroquia del costat.

Un pallaso á la porta qu' els cridi quan vagin passant... no hi faria pas nosa.

*

Després d' una ausencia d' alguns anys se trova entre nosaltres lo primer actor D. Albert Deu, lo qual no s' ha esborrat, sens dupte, de la memoria dels aficionats al teatro.

Lo Sr. Deu, es un actor de bons pulmons, de molt brahó, y per lo tant, s' enmotlla perfectament á las obras del repertori catalá, qu' ab tan acert ha representat fins ara D. Enrich Borrás.

Comprenent lo Sr. Deu, quinas son sas facultats, se proposa dedicarse de ferm al teatro regional, per quin motiu li dirigim desd' aquestas columnas un aplauso de satisfacció y carinyo.

*

La empresa del Teatro Romea ha sigut condempnada per sentència judicial á retornar l' import de las localitats que va vendre pera la funció á que no pogué assistir S. M. lo Rey per trovarse de dol á causa de la mort de la Reyna Isabel II.

Dita sentència ha sigut dictada en causa seguida contra la Empresa per un deis senyors qu' adquiriren localitats pera presenciar l' esmentat espectacle.

De lo qual resulta, y h' dihém ab rubor, qu' aquest senyor y a guns de la colla no volían anar al teatro pera veure funció sinó pera exhibirse.

Que malament está l' art y 'ls artistas á Barcelona, entre mitj d' un senyorio qu' encare fa pudor de mongetas cuytas.

*

¡Miserias de la vida!

Una noya, jove y guapa, aburrida de que ab sos quefers no podia atendre á las necessitats de la vida, vá demanar á un *Quiñones* que l' acompanyés á una casa de prostitució, creyent que aixís quan menos menjaria, y lo dependent del Municipi la vá portar á la Casa Gran, coneguda per ser la casí habitual pels concejals y tinents d' alcalde.

¡Si conexeirá lo *panyo* lo dit *Quiñones* per haverhi vist escenas propias d' un Serralle!

*

Pera demá divendres s' anuncia en lo teatro Tivoli, una funció exiraordinaria á benefici dels artistas que treballavan en lo «Cassino Ceres» de Puicerdá, que ao motiu de incendi que hi hagué en lo mateix fá pochs dias, quedaren en la mes completa miseria.

En l' escuñit programa combinat, hi pendrán part entre altres reputats artistas, la guapissima Miss Geraldine, nostre celebrat Borrás y l' aixerit tenor comich Sr. Fernandez (Anselmito).

Donats los sentiments filantrópichs dels barcelonins, es de creurer que tant amena funció produhirá bons resultats, de lo que ens alegraríam moltíssim.

Versos

Pels meus amichs de Barcelona,
V. Caldés, A. Daroca y J. Montabiz,
ab motiu de la nostra co-
neixensa personal.

Perque quedí clavat fondo
del meu cor y 'ls vostres cors
el tendre recort d' un dia
plé de dolsas sensacions,
he vingut á visitarvos
y á vessá una part del goig
que 'l meu pit ample curulla
y empena ab forsa 'ls pulmons
acostumats á no mourers
del seu pas feixuch, calmós.

Ja 'm teníu aquí versayres,
ja heu estret plens d' emoció
y á la catalana moda,
la ma d' aquest servidor
que aspira sols á tenirla
tan honrada com el nom
que porteu cad' un de valtres.

Ja 'm teníu aquí resolt
decidit á riure forsa

y á endurme 'n mon retorn
arrapat á dintre l' ánima
l' aroma del vostre humor.

Si no se darvos paraulas
perque la llengua no ho vol.
poruga de que s' agoti
la plétora que dú el cor,
deixeume dir que os desitjo
quintaessenciat tot lo bo
fins á ferne tal provehida
que ni que s' acosti 'l dol
malcarat á perseguirvos
algún dia sense sort,
poguéu els séus mals efectes
neutralisar ab els glops
que apaivagan las punxadas
de las penas d' aquest mon.

Deixeume di 'l que voldria
ja qu' estar en els albors
del jorn que opalí despunta
en lloch de raigs de claror
flagarsas que las mussas
fán servir d' inspiració

Féu versos, noys, si, féu versos;
per ara féulos d' amor
dedicats á las donzellas

que mereixin un xicot
si fá ó no fá com vosaltres.

Després, ja fermats al jou
del santíssim matrimoni,
si féu versos, féu com jo,
copieu la humana desdixxa
féntne versos de dolor
que 'l dolor es el gran mestre
y es la font d' inspiració
que raja constant y á dojo
vritat per tots els cantóns,
vritat de la que subjuga,
vritat de la que con mou.
Aquí teníu els meus versos,
mal fets, es cla, plens de grops,
com á fills del gran poetastre
que trevalla á discreció
y que no sab qu' es poesia,
ni rimar, ni contar mots.

Prenéulos ab indulgencia
qu' es dia avuy de perdó,
siguent com es el gran dia
d'amistansá 'ls nostres cors.

J. COSTA P.

Vora 'l mar

—De bona gana nadaria al seu costat Elvira.
—De bona gana li acceptaria un brenar al restaurant al sortir del aygua.

Una viuda de tres mesos, que s'ha pres la mort del difunt molt a la fresca.